

På økologiområdet har der aldrig før været en rigtig økologipakke. Langt de fleste penge var parkeret i noget, man gav til arealtilskud, og i virkeligheden, når vi har fået nogle penge tilovers nu, er det jo bl.a., fordi vi har sat tilskuddet til landmændene ned, såvel til de konventionelle som til de økologiske landmænd.

Det er i grunden lidt tankevækkende, at de samme mennesker, som taler om, at vi skal af med landbrugsstøtten, ryster på hovedet, når vi siger: Vi sænker nu det tilskud, de kan få pr. hektar, for de er nødt til at klare sig på markedsvilkår. Man kunne somme tider have lyst til at sige, at oppositionen nu snart må beslutte sig.

Hvis man går ind og kigger på, hvad man i grunden bruger de her penge til, kan det vel næppe gennemgås bedre end den måde, Dansk Folkeparti hr. Christian H. Hansen gennemgik det på. Der er 29 mio. kr. til fødevarer og økologi og dertil 10 mio. kr., som, hvis det kan lade sig gøre, skal findes under innovation. Så er der 111 mio. kr. til MB og omlægning til økologi – og så ellers dervedad med naturprojekter.

Sandheden er jo, at det er et fantastisk program, vi har fået skruet sammen på økologiområdet. Det betyder ikke, at vi ikke kan gøre noget af det bedre, og hvis jeg kender forhandlingskulturen ret, skal jeg nok blive mindet om det også igennem de næste 6-7 år. Jeg siger ikke, at det nu er på plads, for der skal nok komme ting og sager, som vi skal diskutere. Det blev der også sagt, og vi tager det op løbende. Men det er da en fantastisk pakke.

Og hvis nu det bliver sådan, at folketingsmedlemmer hele tiden vil tale på en måde, så det bliver trist at tale om landdistrikter, så bliver det jo svært for ildsjælene at få det her til at afføde begejstring.

Sandheden er, at vi har lavet et fantastisk program; sandheden er, at vi bruger 6,6 mia. kr.; sandheden er, at vi har flyttet en masse penge fra realtilskud til landmændene over til andre slags aktiviteter. Derfor har vi kunnet få afsat 95 mio. kr. i de lokale aktionsgrupper: 5 mio. kr. til kulturaktiviteter, 10 mio. kr. til aktiviteter for børn og unge, 50 mio. kr. til innovation, 60 mio. kr. til udvikling i forarbejdningssektoren. Det er alt sammen ting, som går direkte til landdistriktsbefolkningen derude. Og der er miljø- og naturprojekter, eller læhegn, som er noget af det allerbedste, man kan gøre for natur og miljø, fauna, dyr, insekter og flora.

Det er bare lidt tankevækkende. Man har ikke før haft østøtteordninger på den kontante måde

inde i landdistriktsordningen som her. Den er her stadig væk, samtidig med at vi overholder de aftaler, vi har lavet i vandmiljøplan III.

Når det er sagt, skal man selvfølgelig have lov til at sige de ting. Men jeg er bare nødt til at sige, at man kan diskutere, hvor mange midler der var tilovers – det er jo det, jeg hører nogle gøre – og så skulle man eksaminere nogle ordførere i, om de nu har været nede i det her. Vi kan da roligt tage det tal.

Det foregår i øvrigt nøjagtig som under tidligere regeringer: Når de har haft midler, der er kommet i overskud på en ordning, overfører de dem til andre. Det er helt almindeligt. Jeg håber da ikke, at der er nogen folketingsmedlemmer, det er kommet som et chok for, at det er det, der sker, for det er jo det almindelige. Her har vi altså en stor ordning, hvor vi alt i alt over årene har brugt omkring 5 mia. kr., måske næsten 6 mia. kr., og ud af dem blev der så 275 mio. kr. tilovers.

Kl. 17.50

Det er sådan, at nogle af midlerne har vi anvendt til den salmonella- og kampylobakterplan med 57 mio. kr., andre til en politireform osv. For det er jo nu engang sådan, at de midler, der er i en statsfinansiell kasse, er fælles midler, lige såvel som da vi pludselig hentede fiskerifonds midler ud. Man kunne lige så godt komme og sige til os: Var det der, I så fik nogle af dem? Jamen alle ved jo, at alle penge i en kasse skal fordeles mellem alle.

Derfor gælder det om at få noget til nogle projekter, og det gælder da i hvert fald om, at man ikke bare bruger pengene for så bagefter at kunne sige, at nu er de brugt. For ellers kunne vi jo have ladet være med at sætte taksterne ned til landmændene, så de havde fået højere takster pr. hektar. Det havde da selvfølgelig været populært hos landmændene, det må jeg da erkende, men hvilken interesse oppositionen direkte har i det, har jeg svært ved at gennemskue. Men det kan jo være noget andet, end jeg ved.

Men vi har altså følt, at vi var nødt til hele tiden at teste, om den sum, vi udbetalte pr. hektar, nu var den rigtige, og det tester man bedst ved at blive ved med at sænke den, så længe man kan se, at man stadig væk får den vare, man skal have, og så betaler man kun den pris. Det er det, som i andre sammenhænge ville blive kaldt godt købmændskab.

Altså, jeg har villet sige det her, fordi jeg synes, det er et lidt mærkeligt billede, man forsøger at tegne. Og så håber jeg, at vi nu ved de